

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
sediul Rîșcani



REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
office Rîșcani

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

CONȘILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
SEDIUL RIȘCANI
Ieșire Nr. 15281
" 23 " 08 20 19

Curtea Constituțională a RM
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu 28

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, Vă expediază atașat încheierea din 22.08.2019 și sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de către avocatul Gîlcă Ilie în interesele reclamantului SRL Epidavr în cadrul examinării cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL Epidavr împotriva Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată,

Anexe: încheierea nr. 3-2033/2019 din 22.08.2019 – 2 file;
sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate – 6 file;

Președinte de ședință
Judecător

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Ieșire Nr. 1679
" 20 " 09 20 19

Vitalii Ciumac

Curtea Constituțională A Republicii Moldova

Excepție de neconstituționalitate în temeiul art.135 (1) din Constituție

AUTORUL SESIZĂRII.

Avocatul GÎLCA Ilie, BAA "PROTECT LEX", mun. Chișinău, str. Serghei Lazo, 40, et.8, of.2, tel: 069055887, email: ilie.gilca@gmail.com.

OBIECTUL SESIZĂRII.

Exercitarea controlului de constituționalitate a sintagmei "**Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă**" din art. 141² alin. (2²) din Codul Vamal al Republicii Moldova, sub aspectul corespunderii cu art.1 alin. (3) din Constituție – statul de drept, art.20 – accesul liber la justiție, art.23 – dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle și art.6 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului – dreptul la un proces echitabil.

Circumstanțele de fapt:

- 1.În perioada anilor 2014 – 2017 reclamanta SRL "EPIDAVR" a importat din Republica Populară Chineză în Republica Moldova marfa "Jucării cu roți pentru copii, premergătoare", depunând în acest sens următoarele declarații vamale în detaliu nr. nr. 3029I2043 din 20.01.2014; 3029I53531 din 03.09.2014; 3029I32554 din 04.06.2015; 3029I din 09.07.2015; 3029I45842 din 22.07.2015; 3029I23135 din 20.04.2016; 3029I82620 din 09.12.2016; 2070I39261 din 11.05.2017; 2070I83562 din 11.09.2017. În pct.33 al acestor 9 declarații vamale specialiștii din domeniul vămuirii a SRL "Mol-Declar Proiect" și SRL "Aliner-Service" au încadrat marfa respectivă în poziția tarifară cu codul 950300100 " Triciclete, trotinete, automobile cu pedale și **jucării similare cu roți**; landouri și cărucioare pentru păpuși", poziție care are taxa vamală la cota de 0%.
- 2.Toate cele 9 declarații vamale au fost validate fără rezerve de către organul vamal, fiind acordat liber de vamă. Prima declarație vamală din 20.01.2014 a fost validată pe culuarul roșu, fiind efectuat și cotrolul documentar și fizic al mărfii.
- 3.La data de 06 martie 2018, SRL "EPIDAVR" a recepționat citația de reverificare a Biroului Vamal Centru, prin care s-a solicitat prezentarea de informații, mărturii referitor la declarațiile vamale indicate mai sus, anume ce ține de importul mărfii "Jucării cu roți pentru copii, premergătoare".
- 4.Ulterior, în cadrul controlului ulterior prin reverificare, Biroul Vamal Centru, **în temeiul art.141² alin. (2²) Cod Vamal, a emis 9 decizii de clasificare a mărfii pentru fiecare declarație vamală în parte, și anume nr.7-12 din 10 aprilie 2018 și nr.27,28 din 21 mai 2018**. Toate aceste decizii de clasificare a mărfurilor au un text absolut identic, și anume "...produsele vămuite reprezintă mobilier pentru copii din material plastic cu un cadru tubular din metal pliabil montat pe roțile. Se mișcă pe roți și include un scaun (parte de șezut) format dintr-o bucată de țesătură în care au fost făcute două găuri pentru a permite picioarele copilului să treacă, împreună cu o masă-panou la care sunt atașate jucăriile. Este destinat să ajute copiii să învețe în siguranță cum să meargă. În concluzie, produsele "premergătoare" se încadrează la codul 940370000 – mobilier din plastic".
- 5.La data de 05 iunie 2018 Biroul Vamal Centru a întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr.61.18/1-R, conform căruia SRL "EPIDAVR" ar fi declarat eronat în cele 9 declarații vamale reverificate, codul tarifar 950300100, cu taxa vamală 0%, corect fiind codul tarifar 940370000, cu taxa vamală 10%, motiv din care urmează să fie recalculat și încasat obligații vamale în sumă totală de

293941,98 lei. Conform motivării conținute în procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale, organul vamal **și-a întemeiat concluzia privind declararea eronată a codului mărfii, exclusiv în temeiul celor 9 decizii de clasificare a mărfurilor întocmite anterior în cadrul controlului ulterior, care au fost emise în temeiul art. 141² alin. (2²) Cod Vamal.**

6.La data de 26 iunie 2018 Biroul Vamal Centru a emis două decizii de regularizare și anume: nr.614 (pe marginea declarațiilor vamale nr.3029I2043 din 20 ianuarie 2014 și nr.3029I53531 din 03 septembrie 2014), prin care a dispus spre încasare de la SRL "EPIDAVR" obligații vamale suplimentare în sumă de 66581,86 lei, penalitatea în sumă de 39137 lei, în total suma de 105719,31 lei și nr.615 (pe marginea declarațiilor vamale nr. nr 3029I32554 din 04.06.2015; 3029I din 09.07.2015; 3029I45842 din 22.07.2015; 3029I23135 din 20.04.2016; 3029I82620 din 09.12.2016; 2070I39261 din 11.05.2017; 2070I83562 din 11.09.2017), prin care a dispus spre încasare de la SRL "EPIDAVR" obligații vamale suplimentare în sumă de 227360,13 lei, penalitatea în sumă de 71119,19 lei, în total suma de 298479,32 lei.

7.La data de 29 iunie 2018 SRL "EPIDAVR" a contestat actele administrative cu cerere prealabilă către Serviciul Vamal, înregistrată sub nr.15002, care însă a fost respinsă ca fiind nefondată, prin răspunsul nr. 28/11-10897 din 13 iulie 2018.

8.La data de 16 iulie 2018 SRL "EPIDAVR" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în contenciosul administrativ, iar la moment cauza se află pe rolul judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în procedura judecătorească, fiind începută examinarea fondului pricinii.

Dreptul pertinent:

1.Constituția Republicii Moldova

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

2.Prevederile relevante ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Articolul 6 Dreptul la un proces echitabil

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în

materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”

2. Codul Vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr.1149 din 20 iulie 2000.

Articolul 1 pct.18.)

liber de vamă este actul prin care organul vamal lasă la dispoziția persoanei mărfurile sau mijloacele de transport vămuite, în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate.

Articolul 141². Clasificarea mărfurilor.

(1) Clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant. Ea constă în stabilirea, pentru mărfurile declarate organelor vamale, a unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente.

(2) În caz de clasificare incorectă a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze de sine stătător clasificarea lor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor. Procedura de emitere a deciziei de clasificare a mărfurilor în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor se stabilește de către Serviciul Vamal.

(2¹) Decizia de clasificare a mărfurilor, emisă de organul vamal pînă la acordarea liberului de vamă, se aduce la cunoștința declarantului în ziua emiterii acesteia. Dacă decizia organului vamal de clasificare a mărfurilor influențează mărimea drepturilor de import aferente tranzacției de import, liberul de vamă se acordă după achitarea integrală a acestora.

(2²) Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă. Decizia de clasificare se transmite declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

(2³) În cazul în care decizia de clasificare a mărfurilor emisă de organul vamal influențează asupra restricțiilor care urmează să fie aplicate acestor mărfuri, liberul de vamă nu se acordă pînă la prezentarea documentelor care atestă respectarea acestor restricții.

(2⁴) În cazul în care, pînă la acordarea liberului de vamă, există informații ce demonstrează că clasificarea mărfurilor este eronată sau informația prezentată de către declarant pentru verificarea corectitudinii clasificării mărfurilor nu este suficientă, organul vamal inițiază un control suplimentar pentru a efectua expertizarea mărfurilor sau solicită acte ori informații suplimentare.

(2⁵) Pentru primirea actelor sau informațiilor suplimentare, organul vamal, nu mai tîrziu de următoarea zi lucrătoare, informează declarantul, în formă scrisă, despre necesitatea prezentării actelor și informațiilor privind caracteristicile mărfurilor care influențează asupra clasificării acestora și/sau actelor care urmează să confirme aceste caracteristici. Declarantul este în drept să prezinte și alte acte și/sau informații privind caracteristicile mărfurilor.

(2⁶) În cazul în care controlul suplimentar nu poate fi încheiat în termenul stabilit de art.199 alin.(1), liberul de vamă se acordă de către organul vamal doar la constituirea unei garanții suficiente care să acopere drepturile de import, ce pot fi calculate suplimentar după obținerea rezultatelor controlului, și numai dacă schimbarea codificării mărfurilor nu a condus la aplicarea unor restricții față de aceste mărfuri, potrivit procedurii stabilite de organul vamal.

(2⁷) Garanția suficientă se va constitui prin depozit bănesc sau scrisoare de garanție emisă de o bancă din Republica Moldova (garanție bancară), sau garanție a brokerului vamal.

(2⁸) În sensul prezentului articol, garanția suficientă reprezintă diferența drepturilor de import calculate pe baza clasificării mărfurilor stabilite de organul vamal cu titlu provizoriu și drepturilor de import calculate pe baza clasificării mărfurilor stabilite de declarant.

(2⁹) În situația prevăzută la alin.(2⁶), drepturile de import calculate pe baza clasificării mărfurilor stabilite de declarant se transferă la contul bugetului de stat, garanția suficientă constituită prin depozit bănesc se transferă la contul trezoreriei de garanții, iar garanția bancară sau garanția brokerului vamal se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalitățile vamale de import, înainte de acordarea liberului de vamă.

(2¹⁰) Organul vamal informează în scris declarantul, nu mai târziu de următoarea zi lucrătoare, despre mărimea garanției suficiente. Liberul de vamă se acordă imediat după constituirea garanției suficiente necesare.

(2¹¹) Termenul maxim stabilit pentru efectuarea controlului suplimentar și emiterea deciziei de clasificare nu va depăși 90 de zile calendaristice de la data ridicării mărfurilor din vamă.

(2¹²) În urma încheierii controlului suplimentar cu emiterea deciziei de clasificare a mărfurilor, se va încasa obligația vamală prin întocmirea deciziei de regularizare sau se va restitui garanția constituită, iar operațiunea de vămuire se va considera a fi încheiată.

(2¹³) Obligația vamală apărută urmare a încheierii controlului suplimentar privind stabilirea definitivă a codului mărfurilor se încasează din contul garanției constituite, imediat după aducerea la cunoștință a deciziei de regularizare plătitorului vamal. În cazul dat, majorarea de întârziere nu se calculează.

(3) Serviciul Vamal este împuternicit să emită pentru unele tipuri de mărfuri norme metodologice cu privire la clasificarea lor, asigurând publicarea acestor norme.

(4) Decizia Serviciului Vamal cu privire la clasificarea mărfurilor este obligatorie. Declarantul este în drept să conteste decizia în modul stabilit de legislația în vigoare.

EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI.

Consider, că prevederile art.141² alin. (2²) din Codul Vamal, care oferă dreptul nelimitat al organelor vamale să revadă clasificarea mărfurilor care au obținut deja liberul de vamă, sunt neconstituționale, sub aspectul că încalcă direct principiul securității raporturilor juridice, această normă legală este o normă neclară și imprecisă care oferă organelor statutului un spațiu infinit de manevră, punând într-o situație absolut dezavantajoasă agenții economici din RM, care oricând după ce au vămuț mărfurile, au achitat toate taxele și impozitele calculate, se pot trezi cu alte decizii de clasificare a mărfurilor ce pot genera calcularea suplimentară a obligațiilor vamale cu aplicarea de penalități și dobânzi absolut nejustificate, neavând în acest sens nici cea mai mică garanție legală, pe care statul Republica Moldova este obligat să o acorde.

Dreptul pe care îl conferă norma contestată autorității vamale de a emite decizii de clasificare a mărfii chiar și după acordarea liberului de vamă, este în contradicție vădită cu principiile generale ale dreptului Republicii Moldova, în special principiul securității juridice și principiul protecției încrederii legitime.

În ceea ce privește, în primul rând, principiul protecției securității juridice, acesta urmărește potrivit unei jurisprudențe constante a Curții Europene pentru Drepturile Omului, garantarea caracterului previzibil al situațiilor și al relațiilor juridice și impune în special ca situația plătitorului vamal, în ceea ce privește clasificarea mărfii și respectiv plata drepturilor de import reieșind din taxele vamale aprobate, să nu poată fi pusă în discuție la nesfârșit, or acordarea liberului de vamă constituie acea decizie administrativă, prin care declarantului i s-a pus la dispoziție marfa după procedura de vămuire, care constă în controlul vamal efectuat de autoritatea vamală.

În cauza Cakarevic v. Croatia, hotărârea din 26 aprilie 2018, CEDO a statuat următoarele:
"Persoanele ar trebui să fie îndreptățite **să se bazeze pe valabilitatea unei decizii administrative definitive în favoarea lor** și pe măsurile implementate luate deja în realizarea acesteia, cu condiția ca

nici beneficiarul și nici o altă persoană să nu fi contribuit din numele său la implementarea unei astfel de decizii luate sau implementate în mod greșit. Astfel, deși deciziile administrative ar putea face obiectul unei revocări pentru viitor (*ex nunc*), trebuia recunoscută legitimă așteptarea care să nu fie pusă la îndoială în mod retroactiv (*ex tunc*), cu excepția cazului în care existau motive opuse care cântăresc mai greu pentru realizarea interesului general sau interesul terților.”

În hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 30 ianuarie 2018 pct.40-46 se indică:
”Curtea subliniază că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle sale, consacrat în articolul 23 alin. (2) din Constituție, implică adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile, previzibile și clare. În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: **„Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]”** Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe. Astfel, Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. **În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice** (cauza Amann vs. Elveția, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza Silver și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983, §80). În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea a reținut că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile. Astfel, Curtea subliniază că legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, ce generează incertitudine și insecuritate juridică. Prin urmare, Curtea reține că previzibilitatea și claritatea constituie elemente sine qua non ale constituționalității unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.

Principiul certitudinii juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept, consfințit în art.1 alin. (3) din Constituție. Așadar, asigurarea și respectarea principiului certitudinii juridice obligă statul să edicteze într-o manieră previzibilă normele adoptate.

Voi reține că norma contestată de la art.141² alin. (2²) din Codul Vamal nu corespunde principiului certitudinii juridice, or norma nu prevede expres cazurile sau temeiurile când organul vamal poate emite decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă (rămânând la discreția totală sau la bunul său plac luarea deciziei privind clasificarea mărfii postvămuire), în situația în care la momentul legislația vamală prevede posibilitatea vămuirii pe 4 culuare de riscuri (verde, galben, roșu și albastru). De exemplu mărfurile care au fost vămuire pe culuarul roșu sunt supuse controlului total fizic și documentar și doar după aceea li se acordă liber de vamă, atunci apare întrebarea retorică despre ce fel de decizie de clasificare a mărfii după acordarea liberului de vamă poate merge vorba, dacă însăși organul vamal a efectuat controlul total pînă la acordarea liberului de vamă, despre ce fel de certitudine juridică se poate de vorbit în acest caz.

Norma contestată nu prevede nici o limită de timp în care organul vamal ar putea purcede la emiterea unei decizii de clasificare a mărfii după acordarea liberului de vamă, ceea ce de asemenea

crează o incertitudine totală pentru plătorii vamali, care nu au nici cea mai mică protecție și garanție legală împotriva eventualelor abuzuri din partea organului vamal.

În cauza Moskal, în care autoritatea publică și-a anulat propria hotărâre peste 10 luni de la adoptare (în cazul din speță s-au modificat pozițiile tarifare din declarațiile vamale validate cu 4 ani în urmă), afectând dreptul la pensie a reclamantei, a fost suficient pentru Curte ca să constate încălcarea Convenției. În acel caz, Curtea de declarat "principiul bunei guvernări impune ca în cazul în care o problemă de interes general să fie în joc, revine autorităților publice să acționeze la timp, în mod adecvat și cu cea mai mare consecvență".

CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII.

În urma celor menționate,

SOLICIT:

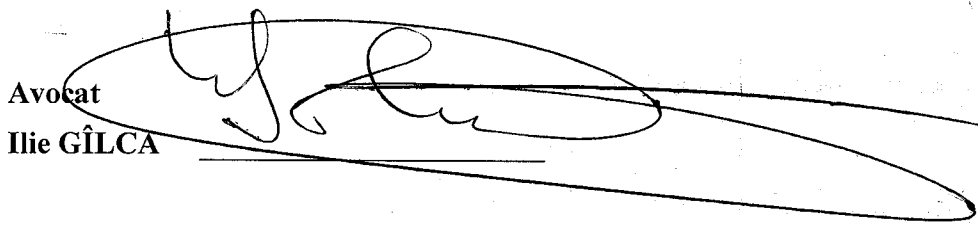
- examinarea excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională în vederea controlului constituționalității sintagmei "Organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă." din art. 141² alin. (2²) din Codul Vamal al Republicii Moldova, sub aspectul corespunderii cu art.1 alin. (3) din Constituție – statul de drept, art.20 – accesul liber la justiție, art.23 – dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle și art.6 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului – dreptul la un proces echitabil.

DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA.

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Avocat

Ilie GÎLCA



16 august 2019

mun. Chișinău

ÎNCHEIERE

22 august 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanța de judecată în componența
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Vitalii Ciumac
Leonid Ciurcă

Examinînd în ședință de judecată publică cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintată de avocatul Gîlca Ilie în interesele reclamantului SRL Epidavr în cadrul examinării cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL Epidavr împotriva Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) se află în examinare cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de SRL Epidavr împotriva Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative și încasarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de judecată avocatul părții reclamante, avocat în bază de mandat Gîlca Ilie a înaintat o cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate. În motivarea cererii a indicat avocatul părții reclamante că art.141² alin.2² din Codul Vamal constituie o normă care urmează a fi aplicat cazului deferit judecării. Chiar în textul deciziilor de regularizare pe care le contestă, la compartimentul nr.5 – temeiul legal, este indicată expres norma legală de la art.142² alin.2² Cod Vamal, adică această normă a servit temei de emitere a actelor administrative contestate. Totodată, menționează că, în urma accesării bazei de date a hotărîrilor, deciziilor și sesizărilor Curții Constituționale de pe portalul www.constcourt.md, a constatat în mod cert că nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate de la art.141² alin.2² Cod Vamal. Prin urmare, sesizarea întrunește toate condițiile de formă stipulate la art.12¹ alin.2 CPC și urmează a fi remisă Curții Constituționale pentru examinare.

În cadrul ședinței de judecată reprezentantul SRL Epidavr, avocat în bază de mandat Ilie Gîlca a susținut cererea înaintată și a solicitat admiterea acesteia cu sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova.

În ședința de judecată reprezentantul Biroului Vamal Centru, reprezentant în bază de procură, Vadim Guțanu a solicitat respingerea cererii depuse de partea reclamantă ca fiind una neîntemeiată.

Audiind părțile pe dosar, studiind materialele cauzei civile instanța de judecată, ajunge la concluzia că cererea înaintată de avocatul Ilie Gîlca în interesele SRL Epidavr este una întemeiată și urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.195 din Codul Administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Conform art.12¹ CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amînă pledoariile. Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei. Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Instanța reține că, potrivit normelor de drept enunțate, sesizarea Curții Constituționale este admisibilă numai în cazul în care actul normativ este aplicat sau urmează a fi aplicat, conform opiniei instanței, în pricina concretă pe care o examinează.

Conform hotărîrii Curții Constituționale nr.15 din 06.05.1997 cu privire la interpretarea art.135 al.1 lit.g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate exprimă o legătură organică, logica între problema de constituționalitate și fondul litigiului principal. Ea poate fi invocată ca incident din inițiativa părților sau din oficiu de către instanța de judecată. Elementele principale ale excepției de neconstituționalitate sînt: necesitatea efectuării unui control de neconstituționalitate; existența raportului triunghiular între partea aflată în proces, ale cărei drepturi sau interese au fost eventual lezate printr-o normă neconstituțională, instanța de judecată, în fața căreia se invocă neconstituționalitatea și Curtea Constituțională chemată să soluționeze excepția de neconstituționalitate; obiectul excepției de neconstituționalitate.

În acest sens instanța reține că în cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate s-a invocat neconstituționalitatea prevederilor art.141² alin.2² din Codul Vamal și anume sintagma "organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă" în sensul corespunderii acestora cu prevederile art.1 alin. (3), art.20, art.23 din Constituția Republicii Moldova.

Totodată instanța conchide că potrivit art.12¹ CPC, pentru invocarea excepției de neconstituționalitate, legătura logică și indispensabilă între fondul litigiului și normele de drept ale căror constituționalitate s-a solicitat să fie verificată, este susținut în speță.

În acest sens instanța reține că în sesizare se invocă că norma de drept enunțată contravine după conținut prevederilor art.1 alin. (3), art.20, art.23 din Constituția Republicii Moldova.

Conform art.1 alin.3 din Constituția Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Conform art. alin.1 din Constituția Republicii Moldova, Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Conform art.7 din Constituția Republicii Moldova, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Corespunzător, reieșind din faptul întrunirii condițiilor cumulative obligatorii stipulate la pct.82 din Hotărîrea Curții Constituționale din 09.02.2016 pentru a fi posibilă sesizarea Curții

Constituționale, instanța conchide de a admite cererea avocatului Ilie Gîlca în interesele reclamantului SRL Epidavr privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, or în cazul deferit judecătii, instanța de judecată se va conduce și va aplica la soluționarea cauzei inclusiv și prevederile art.141² alin.2² din Codul Vamal.

În baza celor expuse și în temeiul art.195 din Codul Administrativ, art.12¹ alin.1, 2 CPC, art.art.269-270 CPC, instanța de judecată,

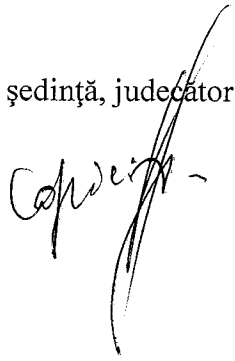
DISPUNE :

Se admite cererea avocatului Gîlca Ilie în interesele reclamantului SRL Epidavr.

Se sesizează Curtea Constituțională privind controlul constituționalității sintagmei din art.142² alin.2² din Codul Vamal: "organul vamal este în drept să emită decizia de clasificare a mărfurilor după acordarea liberului de vamă" în sensul corespunderii acestora cu prevederile art.1 alin. (3), art.20, art.23 din Constituția Republicii Moldova"

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac, dar poate fi atacată o dată cu fondul cauzei.

Președinte de ședință, judecător



Vitalii Ciurac

